Informace o Chartě 77 - ročník druhý / 1979 / - č. 4

od 7. března do 22. března 1979

---

str.

Charta 77: Zrušit ustanovení o vozidlech s absolutním právem přednostní jízdy /Dopis mluvčích Charty 77 předsednictvu Federálního shromáždění ČSSR z 8.3.1979/ 1

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných:

Sdělení č. 84 /Tomáš Petřivý má být souzen/ 1
Sdělení č. 85 /Případ Pavla Skály/ 2
Sdělení č. 86 /Domovní prohlídka u manželů Bendových/ 3
Sdělení č. 87 /Veřejné zasedání v trestní věci proti Milanu Vlahovičovi odročeno/ 4
Sdělení č. 88 /Ladislav Cerman má být souzen/ 4
Sdělení č. 89 /Případ Vladislava Krupičky/ 4

Jiří Pallas: Srdečně Tě, milá Charto, zdravím! /Dopis Chartě 77 z 27.2.1979/ 6

Prohlášení Socialistické internacionály o soudním řízení s Jaroslavem Šabatou, mluvčím hnutí za lidská práva 6

Pavel Roubal: Zásada veřejnosti soudu byla opětovně porušena /Dopis Nejvyššímu soudu ČSSR/ 7

JUDr. Josefu Daniszovi bylo zrušeno členství v Městském sdružení advokátů 8

JUDr. Josef Danisz: Trestní oznámení 10

Recenze na časopis Zebra /pokračování z minulého čísla/ 11

Petr Uhl: Spor historiků o vysídlení německého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce /Milan Hübl a Luboš Kohout versus Danubius/ 12

Krátké zprávy:

Diskuse s Petrem Pithartem a Ludvíkem Vaculíkem pokračuje 13
Helena Klímová se obrací na Evžena Erbana 13
Schůze v n.p. Bytex Vratislavice n. Nisou 13
Vycházejí Karlovarské informační listy 13
Odebrání cestovních pasů 13
Ještě k vánoční hladovce za politické vězně 14
Nové publikace 14

000 000 000

Předsednictvu
Federálního shromáždění ČSSR

Vyhláškou FM vnitra 136/78 Sb. byla změněna vyhláška 100/75 Sb. o pravidlech silničního provozu a zaveden nový pojem "vozidla s absolutním právem přednostní jízdy". Odst. 2 § 28 uvádí: Řidiči některých vozidel Sboru národní bezpečnosti užívají při doprovodu vozidel zvukového výstražného znamení s pronikavým tónem /sirény/, zjevně odlišného od zvukového znamení /sirény/ používaného na vozidlech s právem přednostní jízdy, doplněného červenými a mordými světly /dále jen "vozidla s absolutním právem přednostní jízdy"/". V odst. 3 téhož paragrafu se pak stanoví: "Řidiči všech vozidel, včetně řidičů vozidel s právem přednostní jízdy, jsou povinni vozidlům s absolutním právem přednostní jízdy uvolnit dostatečný prostor pro jejich projetí a bezpodmínečně zastavit vozidlo až do projetí vozidel s absolutním právem přednostní jízdy. Jsou-li modré nebo červené světlo rozsvíceno na stojícím vozidle, jsou řidiči ostatních vozidel povinni podle okolností snížit rychlost jízdy a popřípadě i zastavit vozidlo."

Z praxe je známo, že tato "některá vozidla SNB" doprovázejí vozy vedoucích představitelů KSČ a státu, případně zahraniční státní návštěvy. Podle noví úpravy m ají tedy státníci přednost před vozidly záchranné či požární služby, jejichž zpožděním může dojít ke ztrátě lidských životů a zvýšení škod na osobním i společenském majetku.

Vyjadřujeme podiv nad politickou krátkozrakostí autorů změny, která vyvolala pobouření mnohých československých občanů a vrhá podivné světlo na činitele, kteří sebe sama považují za představitele socialistické a dělnické moci. Žádáme předsednictvo FS ČSSR, aby s okamžitou platností zrušilo ustanovení o vozidlech s absolutním právem přednostní jízdy vyhl.136/78 Sb., protože jsou v rozporu s veřejnou morálkou, rovností občanů před zákonem a tedy i s Ústavou ČSSR.

Praha dne 8.března 1979

dr.Václav Benda
mluvčí Charty 77

Zdena Tominová
mluvčí Charty 77

Jiří Dienstbier
mluvčí Charty 77

Mluvčí Charty 77 Jaroslav Šabata je vězněn

oooOOOooo

Sdělení č. 84 /Tomáš Petřivý má být souzen/

Tomáš Petřivý /nar.29.12.1955 v Bratislavě/ trestně stíhaný na svobodě byl 26.února 1979 u vyšetřovatele okresní prokuratury v Ústí nad Orlicí Stanislava Koláře seznámen s výsledky vyšetřování údajného tr.činu útoku na veřejného činitele /§§ 155/1 b, 156/2 tr.z./, kterého se měl dopustit při své cestě do Polska 21.září 1978.

Původně byl Tomáš Petřivý zajištěn jako "důvodně podezřelý z rozmnožování a rozšiřování písemností protispolečenského a protisocialistického obsahu" a teprve dodatečně byl obviněn z uvedeného tr.činu. Potvrdily se tedy naše informace /viz sdělení č. 38, 41, 51,/, že celá akce byla součástí nátlaku, aby Tomáš Petřivý byl zastrašen jako důležitý svědek v e věci odsouzeného mluvčího Charty 77 Jaroslava Šabaty. Proto také pouze na základě vzneseného obvinění byl tento slovenský student vyloučen ze studia III.roč. pražské FAMU. Tomáš Petřivý odmítl nabízenou spolupráci se StB a u soudu vypovídal jako svědek o případu Jaroslava Šabaty pravdivě; proto má být do měsíce sám souzen za jednání, jehož se podle našeho názoru nedopustil. Hrozí mu trest odnětí svobody do tří let. Příslušný soud je okresní soud v Ústí nad Orlicí.

Svědky obžaloby jsou: mjr.Jan Vávra, nadstrážmistr Miroslav Čejchan, pprap. Vavřina a Oldřich Koubek z odd.pasové a celní kontroly na hraničním přechodu v Lichkově, okr.Ústí nad Orlicí.Obhájcem Tomáše Petřivého je JUDr Josef Danisz z AP 5 v Praze.

Všechny dostupné informace svědčí o tom, že celý případ Tomáše Petřivého je ze strany orgánů StB veden snahou po pomstě a že je součástí dalších pokusů o zastrašení statečných mladých lidí v Československu. Tomáš Petřivý je signatářem Charty 77.

15.března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo

Sdělení č. 85 /Případ Pavla Skály/

Okresní soud v Kladně odsoudil v hlavním líčení konaném dne 6.4.1978 v senátě složeném z předsedy senátu Zdeňka Milera a soudců Františka Pošty a Františka Jandy obžalovaného Pavla S k á l u , nar.3.5.1954, zedníka, nyní bytem Žilina u Kladna č.204, okr.Kladno k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku v I.nápravně výchovné skupině. Soud uznal Pavla Skálu vinným spácháním přípravy k trestnému činu opuštění republiky podle § 7, odst. 1 k § 109, odst. 1 trestního zákona. Tohoto trestného jednání se měl Pavel Skála dopustit dne 20.1.1978 v polském přístavu Svinoústí, odkud chtěl odjet lodí do Švédska, ačkoliv jeho platný cestovní pas neobsahoval tzv. výjezdní doložku pro tuto zemi. Krajský soud v Praze za předsednictví JUDr.Ladislava Součka tento rozsudek dne 23.5.1978 potvrdil. Pavel Skála, který byl od 20.1.1978 zadržen a ve vazbě, byl z výkonu trestu odnětí svobody propuštěn dne 20.1.1979.

Po zařazení Pavla Skály do výkonu trestu v NVÚ MS Plzeň - Bory došlo dne 16.6.1978 ke konfliktu mezi ním s dozorcem Baxou. Pavel Skála kritizoval nehumánní zacházení s vězni, spočívající mj. v tom, že v tzv. celodenně uzavřeném oddělení - což je druh kázeňského trestu - dostávají naprosto nepostačující dávky potravy. V rozhovoru s dozorcem varoval před příkladem z fašismu, kdy byli komunisté mučeni hlady, a vyjádřil názor, že tyto metody by se nyní neměly opakovat. O několik dní později odmítl pracovat: vyslovil se v tom smyslu, že jeho věznění je nesprávné, a proto že nevidí důvod, proč by měl ještě pracovat. Podle vlastního vyjádření zmeškal tak pět pracovních směn; zbytek doby byl umístěn v uzavřeném oddělení, takže pracovat ani nemohl. V listopadu téhož roku byl soudně přeřazen do II. nápravně výchovné skupiny a zbytek trestu vykonal v NVÚ MS Mírov, okr. Šumperk.

Obžalobou okresního prokurátora v Plzni JUDr.Jaroslava Folka z 22.ledna 1979 je nyní Pavel Skála znovu trestně stíhán. V jeho rozhovoru s dozorcem a výroky o fašismu spatřuje prokurátor trestný čin podpory a propagace fašismu a podobného hnutí /§ 261 tr.z./, aniž ovšem výrok Pavla Skály cituje; v odmítnutí pracovní povinnosti spatřuje pak trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí /§ 171 odst. 1, lit. c tr.z./, za nějž je možno uložit trest odnětí svobody až do pěti let.

V hlavním líčení, konaném dne 7.3.1979 u okresního soudu pro Plzeň-město, rozhodl senát tohoto soudu ve složení JUDr.František Voldřich jako předseda a Jan Hora a Zdeněk Holeček jako přísedící, že obžalovaný Pavel Skála, stíhaný touto obžalobou prokurátora Jaroslava Folka, je vinen spácháním trestného činu hanobení národa, rasy a přesvědčení /§ 198 litera b trestního zákona/ a spácháním trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí /§ 171 odst. 1, litera c trestního zákona/ a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců v II.nápravně výchovné skupině. Soud uznal, že obžalovaný neprojevoval sympatie k fašismu, a že naopak varoval před tím, aby se v Československu fašistické metody neopakovaly. Nicméně v rozhovoru s dozorcem spatřil soud jiný trestný čin, spočívající v tom, že obžalovaný měl "veřejně a pohoršlivým způsobem hanobit skupinu obyvatel pro to, že jsou stoupenci socialistického společenského a státního zřízení", a to, podle soudu, "urážlivými výroky vůči příslušníkům /sic!/ KSČ". Soud pak cituje jediný; obžalovaný měl prohlásit, že "byl zavřen komunistickým podvodem". Soud neuznal obhajobu Pavla Skály, podle níž měl rozhovor s dozorcem proběhnout bez přítomnosti dalších osob. Pokud jde o odmítnutí práce, soud se ztotožnil s obžalobou; z 63 zameškaných směn však uznal pouze 17 směn.

Rozsudek nenabyl právní moci, Pavel Skála podává odvolání, o němž bude rozhodovat krajský soud v Plzni.

Průběh hlavního líčení dne 7.3.1979 byl narušen tím, že magnetofon, který měl Pavel Skála v tašce a na nějž nahrával průběh líčení, začal vydávat zvuky podobné tikání. Soudce František Voldřich strhl ze sebe talár a se slovy: To je bomba! spěšně opustil soudní síň. Když přivolaní příslušníci VB zjistili pravý stav věcí, nařídil František Voldřich smazání záznamu, neboť prý nechce "přijít do Svobodné Evropy". Postup Františka Voldřicha je dokladem, že nejen bezpečnostní, ale i justiční orgány se snaží utajovat své jednání před veřejností.

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných znovu upozorňuje na to, že každý má právo opustit zemi, v níž se nachází, včetně své vlastní země. Platným cestovním dokladem je cestovní pas; výjezdní doložky jsou diskriminačním opatřením a podle čs.zákonů nejsou cestovním dokladem. Jak ukázal dokument Charty č.16 o poměrech ve vězeních, je ve výkonu trestu odnětí svobody porušována celá řada čs.zákonů, ustanovení ústavy a obou zmíněných paktů. Proto považujeme Pavla Skálu za občana, který je stíhán za projevy svého přesvědčení. Pavel Skála je ženat, má malé děti a i s rodinou se chce vystěhovat z Československa.

15. března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo

Sdělení č. 86 /Domovní prohlídka u manželů Bendových/

Dne 14.3.1979 provedli příslušníci Státní bezpečnosti v bytě dr.Kamily Bendové a dr.Václava Bendy, mluvčího Charty 77, čtyřhodinovou domovní prohlídku.

Již 12.3.1979 do bytu vnikli příslušních StB - mezi nimi údajně kpt. Topič a nstržm. Rostislav Blažek - ačkoliv k tomu neměli oprávnění. Podrobili přitom Kamilu Bendovou výslechu a odňali celkem 68 položek /knuhy, korespondenci, texty Charty 77 a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných apod./; Václav Benda byl během této doby vyslýchán v prostorách Státní bezpečnosti.

Podle usnesení vyšetřovatele StB por. Jána Predajnoše z 14.3.1979 bylo dne 12.3.1979 zahájeno trestní stíhání ve věci /tzn. že nebylo vzneseno obvinění proti konkrétní osobě/ tr. činu podle § 7, odst. 1 k § 98, odst. 1 tr.z. /příprava podvracení republiky/ a to po odnětí písemností v bytě manželů Bendových dne 12.3.1979. Tímto usnesením nařídil por. Ján Predajnoš se souhlasem prokurátorky městské prokuratury v Praze domovní prohlídku. Bylo při ní odňato 42 položek, z toho dva psací stroje; zbytek jsou písemnosti, použitý uhlový papír a fotografie. Prohlídky se účastnil pracovník ONV Praha 2 Josef Pomahač jako nezúčastněná osoba.

Prohlídka byla provedena i v rekreační chalupě v Chlomku č. 34, Petrov, okr. Praha-západ, kam rodina Bendových občas jezdí. Tento domek není jejich vlastnictvím; nezákonnost tohoto postupu je v tom, že prohlídka byla provedena bez vědomí majitelů domku. V objektu nebylo nic nalezeno.

Po skončení domovní prohlídky v bytě na Karlově nám. č.18, Praha 2, umožnili příslušníci StB, aby do bytu vnikly neznámé osoby, které přes protesty Václava Bendy filmovaly byt, zejména koupelnu a kuchyň, kde aranžovaly předměty. Předstíranou reportáž doprovázely komentářem, zaměřeným proti rodině Bendových, která má pět dětí ve věku od 2 do 10 let. Toto jednání bylo protiprávním zásahem do soukromí a nezákonným porušením domovní svobody.

Tutp domovní peohlídku považujeme za svévolný postup Státní bezpečnosti proti Chartě 77. Trestní stínání, v jehož rámci se konala, je účelový akt, který je navíc důsledkem naprosto protiprávního jednání příslušníků StB v bytě manželů Bendových dne 12.3.1979. Proto i samu domovní prohlídku je nutno považovat za nezákonnou.

15. března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo

Sdělení č. 87 /Veřejné zasedání v tr.věci proti Milanu Vlahovičovi odročeno/

Dne 9.3.1979 bylo u okresního soudu v Bruntále zahájeno veřejné zasedání v tr.věci proti Milanu Vlahovičovi /viz naše sdělení č. 82/. V tomto řízení má soud rozhodnout, zda podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, uložený za tr.čin hanobení národa, rasy a přesvědčení, bude muset odsouzený vykonat. Prokurátorka navrhla, aby soud vyslovil, že odsouzený nevyhověl uloženým podmínkám, protože porušil léčenbý řád v době pracovní neschopnosti. K této záležitosti soud vyslechl svědka MUDr. Zdeňka Němečka, odvodního lékaře, kterého Milan Vlahovič jako lékaře odmítá. Vzhledem k rozporům v důkazních meteriálech soud veřejné zasedání odročil na neurčito.

15.března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo

Sdělení č. 88 /Ladislav Cerman má být souzen/

Předseda senátu okresního soudu v Liberci nařídil na 28.3.1979 na 8 hod. 30 min. hlavní líčení v trestní věci proti dělníkovi Ladislavu Cermanovi, signatáři Charty 77, stíhanému obžalobou okresního prokurátora Turka pro trestný čin hanobení rasy, národa a přesvědčení /§ 198, lit. b tr.z./. Hlavní líčení se má konat v budově okresního soudu v Liberci, v místnosti č. 60. Obhájcem Ladislava Cermana je JUDr Mucha z advokátní poradny v Liberci. Obžalovanému hrozí trest odnětí svobody do jednoho roku.. O případu Ladislava Cermana, který spočívá ve verbálním konfliktu s několika členy KSČ, jsme podrobně informovali ve sdělení č. 44.

22. března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo

Sdělení č. 89 /Případ Vladislava Krupičky/

Dne 20.3.1979 rozhodl senát městského soudu v Praze, že se potvrzuje rozsudek obvodního soudu pro Prahu 9 z 21.12.1978, jímž byl pomocný dělník Vladislav Krupička, nar. 7.10.1942 v Praze, bytem v Otovické ul. č. 624, Praha 9 - Horní Počernice, uznán vinným spácháním trestného činu příživnictví podle § 203 tr.z. a přečinu proti pracovní kázni podle § 8, lit. c zákona č. 150/69 Sb. a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let v II. nápravně výchovné skupině. Odsouzený je dosud na svobodě.

Vladislav Krupička byl v minulosti dvakrát soudně trestán. V roce 1963 byl odsouzen vyšším vojenským soudem v Litoměřicích pro pokus o trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině /§ 8, odst. 1 k § 112 tr.z./, protože se pokoušel zaslat do čs. vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa článek o poměrech v Československu. Tehdy byl odsouzen na 1 rok nepodmíněně. Trest byl v r.1969 zahlazen. V r.1973 byl odsouzen na 2 roky opět pro tr.čin poškozování zájmů republiky v cizině, neboť zaslal do rozhlasové stanice Hlas Ameriky několik článků o politické, hospodářské a kulturní situaci v Československu. Trest vykonal v letech 1973-1975 v NVÚ Plzeň-Bory. Začátkem roku 1977 podepsal základní prohlášení Charty 77.

V lednu 1978 bylo proti Vladislavu Krupičkovi zahájeno trestní stíhání pro tr.čin příživnictví a pro přečin proti pracovní kázni, neboť od září

1977 údajně nepracoval a nedocházel do n.p. Prefa Malešice, kdo od srpna 1977 byl zaměstnán jako betonář. N.p. Prefa s ním rozvázal pracovní poměr až 24.8.1978, i když Vladislav Krupička se o to marně snažil již na podzim 1977. Proto byl také - vedle tr.činu příživnictví - stíhán pro přečin proti pracovní kázni, který měl spočívat v 95 neomluvených absencích. Dne 22.11.1978 podala obvodní prokurátorka pro Prahu 9 Jiřina Turková, promovaná právnička, obžalobu na Vladislava Krupičku. Obvodní soud pro Prahu 9, v senátě složeném z předsedkyně JUDr Evy Černé a soudců Jaroslava Vosky a Ladislava Silovského, vyslechl v hlavním líčení dne 21.12.1978 pouze dva svědky z podniku Prefa Malešice, kteří vypovídali výhradně o okolnostech pracovního poměru mezi obžalovaným a podnikem. Obžalovaný se hájil tím, že sice neměl žádné úspory a neprodával svůj majetek, ale že pracoval pro různé socialistické organizace a pro občany; odmítl však uvést pro koho pracoval.

Zákonné ustanovení podle § 203 tr.zákona zní: "Kdo se soustavně vyhýbá poctivé práci a dává se někým vydržovat nebo si prostředky k obživě opatřuje jiným nekalým způsobem, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta." Podle judikátu IV/63 nelze pokládat za jiný nekalý způsob obživy příležitostné práce pro socialistický sektor, jimiž jsou vytvářeny určité hodnoty pro společbost. Obecně pak platí v trestním řízení zásada, že vina obviněného musí být prokázána žalující stranou a že obžalovaný není povinen prokazovat svoji nevinu. V případě Vladislava Krupičky nejen že soudu nebyly prokurátorem předloženy důkazy o Krupičkově soustavném vyhýbání se poctivé práci a nekalému způsobu jeho obživy, ale soud se nenamáhal zjistit ani pravý stav věcí, tj. jaké byly zdroje obživy Vladislava Krupičky. Obhajoba obžalovaného, že se živil poctivou prací, nebyla u soudu vyvrácena. Naopak ji nepřímo potvrzovaly zprávy zprávy z bydliště a svědectví babičky obžalovaného, která vypovídala v přípravném řízení. Soud změnil zákonné ustanovení o příživnictví za pracovní povinnost, kterou navíc zúžil na povinnost řádného pracovního poměru.

Případ Vladislava Krupičky není nijak ojedinělým. Zatímco v případech trestního stíhání jiných trestných činů se orgány činné v trestním řízení snaží - kromě vlastní výpovědi obviněného - shromáždit důkazy o jeho vině, v případech stíhání pro trestný čin příživnictví postupují zcela nepokrytě v rouporu se zákonem: naléhají na obviněného, aby prokázal zdroje své obživy, aby uvedl, kde se zajímal o práci apod. Pokud to obviněný nemůže nebo nechce učinit, je bez důkazů odsouzen, často na základě své vlastní výpovědi. V trestní věci Vladislava Krupičky došlo k paradoxu: obžalovaný byl odsouzen jen proto, že neuvedl u kterých podniků a pro které občany pracoval. Soud ho odsoudil k náhradě škody, kterou způsobil n.p. Prefa Malešice tím, že podnik musel za něho proplácet dalším pracovníkům přesčasy. Náhrada škody je 1662,- Kčs.

Dne 11.1.1979, tedy po rozsudku prvoinstančního soudu, nabídli zástupci ministerstva vnitra Vladislavu Krupičkovi, aby se vystěhoval na Západ. V. Krupička je požádal o šestidenní lhůtu, v níž jim oznámil, že emigrovat nechce.

Vladislav Krupička je svobodný, pracuje od 6.10.1978 jako dělník u RaJ Praha 1, v restauraci Pelikán. Jeho otec, Josef Krupička, bydlí v Karlových Varech 5, Engelsově ulici č. 45.

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných považuje soudní řízení s Vladislavem Krupičkou za projev devalvace právního vědomí, za porušení platného právního řádu a za hrozbu mnoha čs.občanům.

22. března 1979 Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo 000 ooo

Jiří Pallas
August Södermans Väg 61
S - 752 49 Uppsala
Tel.: 018/40 32 89

ŠAFRÁN 78

milá charto,

předem mého dopisu tě srdečně zdravím a posílám ti stálou vzpomínku na tebe, či jak se to ve správných dopisech píše.

jak je ti jistě známo, založili jsme s jardou hutkou gramofonovou firmu. venku je již první /Hutka/ deska a do měsíce bude další /Třešňák/. máme již i sesterský podnik v kanadě. zájem o desky je u exulantů slušný a tak snad budeme dělat supraphonu řádnou konkurenci. pravdou však je, že já jako ředitel jsem se dosud nezmohl ani na stroj s velkými písmeny.

snad tě potěším sdělením, že na konto založené při příležitosti ceny 15.000 šv.kr. pro chartu, přišly další 4.000 od šv. pen clubu, 2.300 od pana sacharova, pár set od drobných dárců a nyní přes 5.000 výtěžek z hutkova koncertního turné po švédsku. věz, že zásluhy pana profesora janoucha jsou nehynoucí a že důvěra v něj vložená byla vložena správně nemusím snad poznamenávat, že to není jen péče o záležitosti ekonomické co ho šlechtí.

z pozoruhodných událostí lze ve skandinavii zaznamenati ještě zákaz prodeje vozidla zn. škoda a to pro jeho špatnou konstrukci, která je životu nebezpečná. velký ohlas zde měl tvůj dokument o jaderných elektrárnách, jako ostatně v celé evropě. oslavy socialistické vzájemnosti na čínsko-vietnamsko-kombodžském prostoru jsou zde sledovány s obavami a často je připomínáno československo 68. jednostranné odsuzování číny od eurokomunistů je posuzováno slušnými lidmi negativně.

nejsou však v exilu věci jednoduché. stále ještě jsou velké skupiny těch, kteří považují chartu za komunistický podvod a na druhé straně soudruzi, kteří význam charty silně podceňují a věří v opětovnou reformu strany. kdo četl řádně mimořádné číslo listů, tak to tam bylo u jednoho pána černé na bílém. mám-li jmenovat naopak nejrozumnější pány hledající styčné plochy - tigrid, pelikán, skalický a janouch.

za mořem založili pánové škvorecký a šuchman nový časopis z á p a d. dle mého soudu se stane nejrozšířenějším časopisem exilu.

závěrem všechny zdravím a třešňáka zvláště.

jirka pallas uppsala 27.2.1979

ooo 000 ooo

Tiskové sdělení Socialistické internacionály č.1/79

Prohlášení Socialistické internacionály o soudním řízení, které se koná v Československu s mluvčím hnutí za lidská práva Jaroslavem Šabatou

Jaroslav Šabata, vysokoškolský učitel, byl dlouhá léta vysokým funkcionářem Komunistické strany Československa . V roce 1969 byl ze strany vyloučen a ztratil tehdy také místo na univerzitě.

V listopadu 1972 byl odsouzen na šest a půl roku vězení. Koncem roku 1976 byl propuštěn na svobodu.

Jaroslav Šabata byl jedním z prvních signatářů Charty 77 a stal se jedním z jejích tří mluvčích.

Byl znovu zatčen 1.října 1978, když se chtěl setkat s polskými obránci lidských práv. Nyní byl Jaroslav Šabata znovu odsouzen k odnětí svobody, což může znamenat, že bude muset vykonat zbývající část svého prvého trestu, která mu byla podmíněně odložena na tři roky.

Socialistická internacionála obdržela výzvu za Jaroslava Šabatu, podepsanou 52 čs.občany, chartisty i nechartisty, mezi nimiž jsou mnozí socialisty.

Socialistická internacionála upozorňuje světovou veřejnost na poslední případ perzekuce známého mluvčího hnutí za lidská práva, probíhající v Československu a vyzývá všechny, jichž se ~~xxxx~~ dotýká, aby požadovali jeho propuštění na svobodu.

Socialistická internacionála soudí, že takové procesy porušují ducha helsinské dohody z roku 1975. Jsou přímým důsledkem vojenské okupace, kterou v roce 1968 provedly některé státy Varšavské smlouvy.

Socialistická internacionála znovu potvrzuje svou solidaritu s těmi silami, které v Československu bojují za demokracii a socialismus.

Socialistická internacionála znovu požaduje stažení všech cizích vojenských jednotek z Československa.

25. ledna 1979

Francois Mitterrand místopředseda	Bettino Craxi místopředseda	Felipe González místopředseda
Irene Pétry místopředsedkyně	Joop den Uyl místopředseda	Bernt Carlsson generální tajemník

ooo

Pozn. redakce:
Předseda SI Willy Brandt prohlášení nepodepsal, což - v souvislosti s jeho některými výroky - může být chápáno jako určitý obrat v jeho koncepci "Ostpolitik". Nicméně, jak jsme ukázali i na stránkách minulých čísel tohoto časopisu, právě v SPD a v západoněmeckých odborech se rozvinula masová solidarizační kampaň za Jaroslava Šabatu.
Dvě další informace ~~xxxxx~~ o významných projevech solidarity s Jaroslavem Šabatou přišly z Francie:
Dne 17.2. zveřejnil pařížský deník Le Mond, blízký socialistické straně, dlouhý článek českého spisovatele Milana Kundery, žijícího v exilu "Šabata - můj přítel". A podle AFP se dne 9.3.1979 marně pokoušela dostat se do budovy čs.velvyslanectví v Paříži deputace, jež jménem dvou set francouzských novinářů chtěla doručit výzvu za propuštění Jaroslava Šabaty.
Solidarita s tímto uvězněným mluvčím Charty 77 neutichá, což je dobře: jen tak může být zabráněno hrozbě prodloužení jeho věznění o dalších 18 měsíců.

ooo 000 ooo

Nejvyšší soud ČSR
Vyšehradská 16
Praha 2

Posílám Vám kopii dopisu, který jsem zaslal krajskému soudu v Hradci Králové ve věci veřejnosti zasedání odvolacího soudu s dr.Jaroslavem Šabatou. Dopis byl soudu doručen, přesto jsem nedostal žádnou odpověď. Příslušníci VB mi opět nedovolili spolu s dalšími občany vstoupit do soudní síně - nejdříve tvrdili, že je jednání neveřejné a když jim to bylo vyvráceno, tak že nemáme vstupenky či propustky.

Konkrétně si stěžuji tedy na to, že mi krajský soud jako občanu, který se chce zúčastnit veřejného zasedání, neodpověděl na to, jakým způsobem lze místo v jednací síni získat. Do jednací síně nebyla vpuštěna důvěrnice obžalovaného ani 3 zahraniční novináři. Nestalo se tak poprvé. To vše ve mě vyvolalo podezření, že zde byla opětovně porušena zásada veřejnosti soudu. Mám silný dojem, že na některá veřejná soudní jednání prostě občan přístup nemá. Upozorňuji Vás na tyto skutečnosti a žádám Vás, abyste věc prošetřili s takovou odpovědností, jakou Vám ukládá Vaše postavení v naší republice.

5.3.1979

Ing.Pavel Roubal
Hájecká 7 - Praha 10

Kopie zaslány: Kancelář Federálního shromáždění, Úřad předsednictva vlády ČSSR, Nejvyšší soud ČSSR, Úřad vlády České socialistické republiky, Kancelář České národní rady, Ministerstvo spravedlnosti ČSR, Generální prokuratura ČSR

ooo 000 ooo

Soudruh
JUDr. Josef Danisz
advokát v advokátní poradně 5
Václavské nám.41
115 11 Praha 1

13.března 1979

Výbor Městského sdružení advokátů v Praze rozhodl na své schůzi dne 12.března 1979 konané zrušit Vaše členství v Městském sdružení advokátů v Praze podle § 34 odst.1 písm. a/ zákona č.118/1975 Sb. o advokacii, protože jste závažným způsobem porušil povinnosti uložené zákonem o advokacii, zejména v ustanoveních §§ 1 a 2 tohoto zákona.

Bylo zjištěno, že nad rámec poskytování právní pomoci a bez přímé souvislosti s obhajobou jste vystupoval způsobem, který je v rozporu s právy a povinnostmi advokáta uloženými zákonem o advokacii.

Výbor Městského sdružení advokátů v Praze vycházel z osobního projednání s Vámi dne 8.1.1979, z listinného materiálu a zejména ze záznamu dne 31.10.1978. Váš členský poměr skončí dne 30.6.1979 podle ustanovení § 34 odst.6 zákona o advokacii. Předchozí souhlas se zrušením členství vyslovil Závodní výbor ROH MěSA usnesením ze dne 26.2.1979.

Městské sdružení advokátů
Předseda: JUDr Vladislav Vrba

Doporučeně

ooo

Stručný průběh událostí týkajících se zrušení členství JUDr Josefa Danisze v Městském sdružení advokátů

Dne 8.ledna 1979 byl dr. Danisz pozván před výbor Městského sdružení advokátů vPraze, který rozhodl, že požádá ZV ROH MěSA v Praze o předběžný souhlas se zrušením jeho členství v MěSA z těchto důvodů:

1/ v procesu s Jiřím Chmelem u okr.soudu v Mostě v závěrečné řeči se zmínil o procesech z padesátých let,
2/ při seznámení s výsledky vyšetřování v trestní věci dr.Jaroslava Šabaty se zmínil o případu jednoho signatáře Charty 77, který byl brutálně napaden bezpečnostními orgány /šlo pravděpodobně o případ historika Doležala/,
3/ bylo mu vyčítáno, že se nechal vozit k soudům mimo Prahu Pavlem Landovským /Pavel Landovký ho k soudu vedl pouze dvakrát/.

Poté, co se dr.Danisz k těmto důvodům vyjádřil, byla mu položena otázka: "Když vy tolik těch chartistů hájíte, jaký je váš politický postoj k těmto kauzám?"

Na to dr.Danisz odpověděl zhruba toto:

"Pokud jich tolik hájím, dělám to proto, že je jiní kolegové hájit nechtějí /přestože sami jsou téměř před penzí/, a dokonce mi je posílají. Pokud jde o můj politický postoj k těmto kauzám, je těžké na tuto otázku odpovědět. Hájím tyto kauzy jako každou jinou kauzu. Ostatně tyto kauzy nejsou vždy zjevně politické, naopak jde často pouze o útoky na veřejné činitele, výtržnictví a podobně a politický charakter věci je vidět zjevně na tom, že se fakticky vylučuje veřejnost, soudní budova je přeplněna uniformovanými příslušníky VB apod. Kdybych se s těmito klienty plně ztotožňoval politicky, dělal bych ze soudního jednání politickou tribunu, což jsem nedělal. Kdybych je v šak odsuzoval, nemohl bych je hájit, nechtěl-li bych se stát jakýmsi pomocníkem prokurátora. Můj politický postoj je patrný z toho, že jsem jen důsledně plnil své povinnosti, jak

mi je ukládá zákon o advokacii, to jest, že jsem využíval všech zákonných prostředků k obhajobě svých klientů. Pro mne je socialismus neoddělitelně spojen s dodržováním socialistické zákonnosti. "Pokud bylo s některými mými klienty nakládáno tak, jako by nebyli plnoprávní občané, chrazoval jsem se proti tomu, neboť takové jednání nemá se socialismem nic společného."
Na to mu bylo řečeno, že toto je také politický postoj, výbor MěSA se odebral k poradě a rozhodl jak výše uvedeno.
Dne 14. února 1979 byl dr.Danisz pozván před DV ROH v AP 5 kde pracuje, a který byl vyzván podat své vyjádření k jeho případu ZV ROH. Zde k důvodům z 8. ledna byl přidán další:
podle výboru MěSA se měl dr.Danisz politicky ztotožnit s dr.Jaroslavem Šabatou ve své závěrečné řeči při hlavním líčení v Trutnově dne 11.1.1979.
Na konci zasedání však DV ROH v AP 5 nicméně rozhodl, že neshledává důvodů k tomu, aby ZV ROH dal souhlas ke zrušení členství dr.Danisze v MěSA.
Dne 19. února 1979 byl dr.Danisz pozván na ZV ROH MěSA v Praze, kde mu bylo oznámeno, že výbor MěSA v Praze požádal ZV ROH o souhlas se zrušením jeho členství v MěSA "pro takové závady v jeho práci, z nichž vyplývá, že není oddán zájmům socialistické společnosti".
Konkrétní závady, které mu byly vytčeny jsou tyto:

1/ V průběhu procesu s Jiřím Chmelem v Mostě měl namítat, že je porušován trestní řád /poznámka: při hlavním líčení v tr.věci proti Jiřímu Chmelovi upozornil dr.Danisz například, že byla hrubě porušena zásada materiální /ojektivní/pravdy/ byly provedeny pouze důkazy v neprospěch obviněného, dále zásada ústnosti: dvě třetity svědků ve prospěch obviněného nebyly vyslechnuty a jejich výpovědi z přípravného řízení nebyly dokonce ani čteny, přesto, že všichni svědci, kteří v hlavním líčení byli slyšeni, své výpovědi z přípravného řízení odvolali a potvrdili nevinu obžalovaného.
Ostatní svědci nebyli slyšení ani jejich výpovědi čteny zjevně proto, že by se obžaloba zhroutila.
předseda senátu nechal dále mezi dvěma částmi odročeného hlavního líčení vyslechnout jednoho svědka vyšetřovatelem StB, i když podle trestního řádu může takovýto výkon ve stádiu soudního řízení provést výlučně soudce z povolání, který přitom má práva a povinnosti předsedy senátu./,
dále se v průběhu procesu s Jiřím Chmelem měl dr.Danisz zmínit o procesech z padesátých let;
byly též výhrady k jeho závěrečné řeči.

2/ V průběhu vyšetřování v trestní věci Jaroslava Šabaty měl před vyšetřovatelkou prokuratury uvést několik svých dojmů z procesu s Jiřím Chmelem v Mostě, které byly interpretovány jako útok proti předsedovi okresního soudu v Mostě.

Byla mu poskytnuta možnost dvě hodiny vysvětlovat tyto skutečnosti a svou věc vůbec.
Poté, po půlhodinové diskusi v nepřítomnosti dr.Danisze /ale za přítomnosti předsedy výboru MěSA v Praze/, ZV ROH rozhodl odložit konečné rozhodnutí na 26. února 1979.
Dne 26. února ZV ROH MěSA v Praze udělil předběžný souhlas ke zrušení členství dr.Danisze v MěSA /souhlas nicméně nebyl jednohlasný/.
Dne 12. března 1979 výbor MěSA v Praze rozhodl na svém zasedání zrušit členství dr.Danisze v MěSA. Toto rozhodnutí mu bylo doručeno dne 16.3.1979.
Týž den dr.Danisz oznámil MěSA v Praze, že chce být nadále jeho členem, čímž dal podle zákona najevo, že rozhodnutí MěSA pokládá za neplatné a hodlá se domáhat vyslovení neplatnosto tohoto rozhodnutí žalobou u soudu.
- Dá se předpokládat, že dr.Danisz svůj soudní spor prohraje, ztratí tak svou práci, nenalezne ani jinou práci ve svém oboru a je obava, že po nějaký čas nenajde žádnou práci.

ooo 000 ooo

Obvodová vojenská prokuratura
v Praze
Nám. Hrdinů 1300
P r a h a 4

Oznamovatel, poškozený: Václav Havel, nar.5.10.1936 v Praze, dramatik, bytem Praha 6 - Dejvice, U dejvického rybníčku 4

Zast.: JUDr. Josefem Daniszem, advokátem AP 5, Praha 1, Václavské nám. 41

podává t r e s t n í o z n á m e n í

Již řadu měsíců je příslušníky VB nezákonným způsobem omezována má osobní svoboda, zaručená čl. 30 Ústavy.

I když jsem tuto skutečnost podrobně popsal ve své stížnosti p.Ministrovi vnitra dr.Obzinovi a požádal ho o nápravu, nezákonné omezování mé osoby trvá dále, ba lze říci, že jsem osobní svobody zbaven, takže mi nezbývá, než podat toto

t r e s t n í o z n á m e n í:

Na odpočivadle schodiště u mého bytu, v rubrice uvedeného jsou za "pracovním" stolkem se dvěma židlemi stále přítomni dva uniformovaní příslušníci VB a nevpouštějí do mého bytu ani z něj nikoho, kromě mé manželky.

Každou příchozí osobu - pokud není příslušníkem VB - perlustrují a její osobní data zapisují do zvláštní knihy.

Mne pak tito příslušníci VB nepouštějí vůbec ven z bytu, dokonce ani na nákup. /Jedinou výjimkou jsou mé cesty do Ruzyňské věznice k výslechům na Správu vyšetřování StB Praha. Jinak je mi opouštět byt znemožněno!/

Před domem parkuje osobní vůz, povětšinou Tatra 603 s dvěma či více příslušníky VB v civilu, kteří znemožňují mým návštěvám hovořit se mnou alespoň z ulice na balkon. Okamžitě totiž povolají jednoho z uniformovaných příslušníků VB, sedících u mého bytu, který daného návštěvníka odvede za účelem perlustrace, jak výše zmíněno, zamezí mu přístup do mého bytu a přikáže mu vzdálit se z dosahu bytového objektu.

Zcela obdobně je vůči mně postupováno příslušníky VB pobývám-li na své chalupě na Hrádečku u Trutnova.

Ponechám-li stranou různé verbální hrubosti a fyzické škody, jimž jsem zmíněnými příslušníky VB podroben pochopitelně v okmžicích, kdy v doslechu není žádný svědek, je očividné a řadou svědků evidentně prokazatelné, že zmínění příslušníci VB hrubě omezují mou osobní svobodu a a zbavují mne jí naprosto nezákonným způsobem, čímž současně překračují a zneužívají své pravomoci veřejných činitelů.

Toto jejich jednání nemá oporu v zákoně, je nejen protiprávní, nýbrž přímo trestné - dopouštějí se trestných činů omezování osobní svobody dle § 231/1 tr.z., resp. zbavení osobní svobody dle § 232/1 tr.z. /jde totiž o dlouhotrvající omezení osobní svobody, které se blíží uvěznění/ a zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158/1 písm. a, b tr.z.

Nelze přehlížet, že zmínění příslušníci VB uvedeným svým jednáním nevšedním způsobem zneužívají mé trpělivosti. Je na bíledni, že by bylo zcela podle práva, kdybych svou osobní svobodu bránil i fyzicky. Nakolik zmínění příslušníci VB překračují svou pravomoc - ~~xxxxxx xxxxxxxx~~ dokonce pácháním ú m y s l n é trestné činnosti - natolik nepožívají ochrany veřejných činitelů /viz R 54/70, byť tento závěr plyne jasně z trestního zákona bez dalšího/ a bylo by lze dokročit proti nim v mezích nutné obrany dle § 13 tr.z. jako vůči kterýmkoli jiným narušitelům práva.

Omezování mé osobní svobody došlo tak daleko, že mi nejenže nebylo umožněno navštívit advokátní poradnu, ale dokonce ke mně do bytu nebyl včera, tj. 7.3.1979 vpuštěn ani můj vpředu podepsaný právní zástupce, přesto, že unoformovaným příslušníkům VB uvedl, že mne jde navštívit

služebně právě v této oznamované věci, když mě bylo znemožněno dostavit se za ním. Nelze v této souvislosti zajisté přehlédnout, že jsem byl svévolně zbaven i takového práva, které by mi nebylo možno upřít ani ve vazbě či ve výkonu trestu!

Omezování mé osobní svobody tak má zcela jednoznačně charakter domácího v ě z e n í - namístě je pak právní kvalifikace dle ust. § 232/1 tr.z.

Protože, jak opětovně zdůrazňuji, zneužívání mé trpělivosti hrubým porušováním mých ústavních svobod a zákonných práv zmíněnými excesujícími příslušníky VB přesahuje všechny meze,
podávám toto trestní oznámení a

žádám,

aby ihned byla zrušena omezení mé osobní svobody,
aby z moci úřední bylo neprodleně provedeno potřebné šetření, včetně mého informativního výslechu jako poškozeného
a poté bylo neodkladně zahájeno trestní stíhání proti zmíněným příslušníkům VB a především proti těm osobám, které jim ony evidentně nezákonné rozkazy dávají.

V Praze dne 8. 3. 1979 Václav Havel

ooo 000 ooo

Nad druhým číslem časopisu Zebra

Druhé číslo ~~xxxxxxx~~ tohoto literárně-uměleckého časopisu vyšlo v říjnu 1978. Není již tak roztříštěné, což může být zdání, vyvolané marxisticko-křesťanskou tématikou. Jí věnované příspěvky však leží v různých rovinách a každý je napsán sám o sobě. Určitá násilnost a nepřesvědčivost této "koncepce" vyplývá především z toho, že centrální studií je překlad úryvku z práce Nikolaje Berdjajeva "Křesťanský personalismus a marxistická antropologie", navíc překlad nepříliš zdařilý. Text Jaroslava Vávry "Od ideálu k praxi" je upřímný, ale nic nového neříká a příspěvek Miloše Rejchrta "Křesťanství dnes a zítra" je sice zajímavý, nicméně na "intimní vyznání" trochu odbytý. Mimo křesťanskou a marxistickou tématiku vádí časopis úvahu Jana Rumla, tautologický a nesrozumitelný pokus o orientaci v současném světě, a polemický dopis Martina Regenharta, adresovaný Ladislavu Hejdánkovi, jako reakce na Listy příteli. Nejpropracovanější příspěvek druhého čísla časopisu "Zebra" je rozhovor Aleše Lederera s Jaroslavem Hutkou. Rozhovor je veden hlavně na téma emigrace a má patřičné vnitřní napětí. Z původních věcí je pozoruhodná poema Jiřího Bydžovského "Světla na nebi", nadějná je práce B.Petraše "Pravda o Katarině". Recenze a kritiky tvoří ucelený blok, úroveň článků je daleko vyšší než v prvním čísle. Časopis je provázen sedmi pohledy Jana Hofmana, kreslenými vtipy a ilustracemi. Číslo je tentokrát po grafické stránce chudší, bez výrazného nápadu. Zhotoveno je jako číslo první - fotograficky.
Časopis "Zebra" se řadí k četným projevům nezávislé kultury v Československu. U obou čísel je zřejmé, že autoři nejsou spojeni vyhraněnou kulturní a politickou koncepcí, nezdá se, že by "Zebra" byla časopisem nějaké určité skupiny. Spíše je výrazem hledání a vytváření prostoru.. Jinak je časopis příliš vážný, chybí mu spontánnost, nadšení, bojovnost a humor. Je to zřejmě způsobeno obtížnými podmínkami, za nichž vznikal.

Omlouváme se autorovi této recenze i našim čtenářům, že jsme pro nedostatek místa v minulém čísle Informací o Chartě 77 zveřejnili jen její první část. Děkujeme za pochopení.

ooo 000 ooo

Spor historiků o vysídlení německého obyvatelstva z Československa po druhé světové válce: Milan Hübl a Luboš Kohout versus Danubius

Vše začalo tím, že v 57.čísle časopisu Svědectví vyšla historická práce na toto téma; jejímautorem má být slovenský historik, který použil pseudonymu Danubius. Danubius je odpůrcem vysídlení. V prosinci 1978 a v lednu 1979, kdy o publikaci eseje ve Svědectví neměl v opoziční Praze dosud nikdo potuchy, rozšířila se po bytech některých signatářů Charty 77 fáma, že mluvčí Charty 77 chtějí vydat Danubiův text /který snad několik jednotlivců již znalo/ jako dokument Charty 77. Byla to opravdu fáma a natropila moc škod. Mluvčí to neměli nikdy v úmyslu, byť by to bylo jen proto, že Charta 77 je společenstvím, bránícím lidská práva v současnosti. Ale důvodů pro nevydání jakéhokoli textu na toto téma /nejen tedyDanubiovy statě/ měli mluvčí více. Dne 7.února 1979 provedla potom Státní bezpečnost sérii výslechů, jejich smyslem bylo zanésť do řad signatářské obce rozkol a případně vyvolat i desolidarizační postoje vůči tomu, kdo se kryje pod pseudonymem Danubius. Nepodařilo se jí to. Průběhy výslechů /viz sdělení VONS č.74 v Informacích o Chartě 77 č.2/ vyzněly i v tom smyslu, že případná kampaň proti Chartě 77, jíž by mohla být "německou ozázkou" zdiskredotována, není dobře možná. V té době byl znám již seriózní hlas z druhé strany, z tábora těch, kteří vysídlení německého obyvatelstva považují za historicky nutný a ospravedlnitelný akt: byly jím Glosy k Danubiovým tezím o vysídlení Němců , které 4.února 1979 napsal historik Milan Hübl. Do "diskuse" se zapojil také Karel Douděra z Rudého práva, které 19.2.1979 otisklo jeho poznámku; Douděrovou snahou bylo zdiskreditovat Chartu 77 alespoň u čtenářů Rudého práva, když na více nebylo. O žádosti o tiskovou opravu, kterou napsal do Rudého práva historik a politolog Luboš Kohout, jsme referovali v minulém čísle Informací o Chartě 77. Luboš Kohout napsal také dne 8.3.1979 Kritické poznámky k tézím "Danubia", v nichž se staví na pozice Milana Hübla a dále je zajímavým způsobem rozvádí. Sám Milan Hübl napsal takřka současně - 7.3.1979 - ještě Dodatečné glosy k Danubiovi. Otázka vysídlení německého obyvatelstva po druhé světové válce jistě nepatří k nejpalčivějším problémům dneška. Je však zajímavé, že na vysídlení jsou v čs.společnosti nejrůznější názory. Diskuse historiků, která zejména Hüblovým příspěvkem získala úroveň odborně fundované polemiky, by měla jistě pokračovat. Měli by se v ní vyjádřit i politici a sociologové a další odborníci. Ale také ostatní, ať už ti nejstarší,kteří bylo tehdy u toho, nebo lidé mladších generací, z nichž někteřímani nepřijímají zásadu "oko za oko - zub za zub", jíž se řídili jejich otcové a dědové, ani se necítí ohroženi ve své národní existenci, zvláště ne ze strany Němců, a ohrožení státní existence, pokud ji přijímají pozitivně, vidí ve světle posledních třeceti let odjinud. Je docela možné, že na základě takovéto diskuse - jejímž optimálním doplňkem by měl být, bohužel nerealizovatelný, sociologický průzkum - by i závěry historiků, zastávajících se v podstatě vysídlení, vypadaly trochu jinak.

20. 3. 1979 Petr Uhl

ooo 000 ooo

Diskuse s Petrem Pitthartem a Ludvíkem Vaculíkem pokračuje

V prvním čísle Informací o Chartě 77 jsme přinesli zprávu o básni v próze Rudolfa Battka, jíž odpověděl na fejeton Ludvíka Vaculíka Poznámky o statečnost. Tento Vaculíkův fejeton spolu s odpovědí Václava Havla jsme zveřejnili v č.2/79 Informací o Chartě 77, kde jsme zároveň informovali o několika písemných reakcích na postoje Ludvíka Vaculíka a na názory Petra Pitharta, které vyjádřil ve svém fejetonu Bedra některých. Nejenže se k tomu hodně píše: začalo se i diskutovat a při různých debatách se setkávají signatáři a příznivci Charty 77, kteří se dosud neznali. Padají předsudky a vyjasňují se nedorozumění. První etapu těchto diskusí uzavřel nyní Petr Pithart obsáhlým příspěvkem /cca 6 000 slov/, který nazval Disi - rizika /28.2.1979/.

ooo

Helena Klímová se obrací na Evžena Erbana

O textu Heleny Klímové "Tři z Brna" - který je vlastně portrétem tří mladých mužů, Petra Cibulky, Petra Pospíchala a Libora Chloupka, nedávno odsouzených v Brně, jsme vás informovali posledně. Helena Klímová tento text poslala 23. února 1979 předsedovi České národní rady Evženu Erbanovi s dopisem, ve kterém adresáta žádá o přezkoumání celého případu tří z Brna a prosí přitom o nezaujatost a snahu porozumět. V závěru svého dopisu vyslovuje dva náměty či podněty, které citujeme doslova:

1/ pokud nastane případ, kdy se ústava či nějaký základní mezinárodní dokument, Československem podepsaný, dostane do nesouhlasu s našimi zákony interními, či s prováděcími předpisy, které zásadě má být dána přednost?

2/ formulace "z nepřátelství k socialistickému státnímu a společenskému zřízení" je podle mého názoru značně diskutabilní z hlediska logického i právního. Navrhuji, aby se její oprávněností zabýval právní výbor Národního shromáždění.

ooo

Schůze v n.p. Bytex Vratislavice n.Nisou

Ve čtvrtek 22. února 1979 se konala v n.p. Bytex na úseku koberců kovral schůze, kde měla být odsouhlasena rezoluce odsuzující počínání Číny v čínsko-vietnamském konfliktu. V diskusi promluvil i pomocný transportní dělník Ladislav Cerman, který údajně navrhl, aby se zaujalo také stanovisko k zásahu Vietnamu v Kambodži. Ještě téhož dne se dostavil na toto pracoviště důstojník StB z Liberce Ježdík, který pozval Ladislava Cermana na výslech do Liberce, jehož předmětem bylo vystoupení L.Cermana na schůzi. Výslech provádělí pracovníci StB z Ústí nad Labem. Ústecká StB pak zároveň vyslýchala spolupracovníky L.Cermana. Nejdříve muže a pak ženy z oddělení, kde L.Cerman pracuje a kde se schůze konala. Mnohé z žen se vrátily z výslechu uplakané, protože prý jim StB vyhrožovala mimo jiné i tím způsobem - máte děti, budete také jednou pro ně něco potřebovat. Tak si chtěla StB vynutit nějaké vyjádření proti L.Cermanovi.

ooo

Vycházejí Karlovarské informační listy

Dne 19.3.1979 vyšlo jejich první číslo, které většinou přebírá některé články z Informací o Chartě 77. Dále je zařazen vlastní úvodník a báseň Miroslava Skalického Vejplata. První číslo má šest strojopisných stran. Těšíme se na další.

ooo

Odvolání proti odebrání cestovních pasů

Jiřímu Gruntorádovi z Prahy 2, Sokolská 4 byl cestovní pas odebrán v souvislosti s nedávnou domovní prohlídkou, s odůvodněním, že není v souladu se státními zájmy, aby byl držitelem cestovního pasu.

Ing.Dagmar Batťková, Praha 8, Karlín, Křižíkova 78/530 poslala Federálnímu ministerstvu vnitra - správě pasů a víz odvolání proti rozhodnutí o odebrání cestovního pasu opravňujícího k cestám do zemí socialistického tábora. V rozhodnutí se konstatuje

a/ ... "není v souladu se státními zájmy ČSSR, abyste byla v současné době držitelkou cestovního pasu a cestovala do ciziny."

b/ ... Vaše vycestování do ciziny by bylo v rozporu s ochranou vnitřního pořádku."

Ing.Dagmar Batťková se ve svém odvolání ostře ohrazuje proti těmto nekonkrétním formulacím a v osmi bodech svého odvolání dokazuje porušování práv a článků Ústavy ČSSR. Žádá vrácení pasu, jinak si vyhražuje "právo podniknout všechny další dostupné zákonné kroky, aby obhájila své plnoprávné občanství proti všem pokusům o jeho diskriminaci".

ooo

Ještě k vánoční hladovce za politické vězně

Na Štědrý den v neděli 24.12.1978 po 21.00 hod. se v jednom z děčínských parků sešla skupina asi 20ti mladých lidí na závěr hladovky za politické vězně. Odtud se odebrala v průvodu, v jehož čele byl nesen kříž, ke zrušenému pravoslavnému kostelu nad městem Děčínem. Na tomto místě ve 22.30 byl zapálen oheň a shromážděná mládež zpívala za doprovodu kytary a jiných hudebních nástrojů - píšťal a houslí. Ve 23.00 hod. byla držena minuta ticha za politické vězně v Československu.
Shromáždění po projevené účasti s politickými vězni setrvali dále při zpěvu až do 1.30 hod, kdy přijela hlídka VB, zkontrolovala osobní doklady a sdělila, že během jedné hodiny se shromáždění musí rozejít. Po tomto zákroku a díky tomu, že bylo už k ránu, většina účastníků odešla. Několik však zůstalo na místě. V ,30 hod přijela hlídka VB znovu a přítomné odvezla na oddělení VB v Děčíně. Tam byli účastníci pokutováni částkou 100 Kčs a po půlhodinovém výslechu propuštěni.

•oo

Nové publikace

Jaroslav Suk vydal vlastním nákladem knihu Současný český kriminální slang a světský argot, kterou napsal ve spolupráci s Janem Frolíkem a s několika dalšími bývalými politickými vězni. Kniha obsahuje lingvistické a sociolingvistické statě a slovníky, z nichž nejvýznamnější je slovník českého kriminálního slangu.

V polovině března vyšlo již třetí číslo Ekonomické revue. Vrátíme se k němu v některém z příštích čísel samostatnou recenzí.

Vratislav Brabenec je autorem rozsáhlé epické básně Babylón, která vyšla v novém samizdatovém vydání tento měsíc.

o
o
o

0
0
0

•
o
o